

Libris

Respect pentru oameni și cărți

TRAISTA LUI MOS CRĂCIUN

Culegere de poezii, ghicitori, basme, colinde și urături

SILVIUS
LIBRIS

IARNĂ, BINE AI VENIT!

Ion Hadârcă	PIȚGOIUL	2
Anatol Ciocanu	SĂNIUȘ	2
Valentin Roșca	CINE BATE?	3
Liviu Deleanu	VINE IARNA	3
Liviu Deleanu	NINGE	4
Ion Anton	CÂNTECUL ZĂPEZII	4
Tincuța Horonceanu Bernevic	CINE-I OMUL DE ZĂPADĂ?	5
Iurie Colesnic	ÎȚI SCRUI...	5
George Topărceanu	NOAPTE DE IARNĂ	6
Nicolae Labiș	IARNA	7
Arcadie Suceveanu	ÎNTRE FULG ȘI CRIZANTEME	7
Victor Prohin	OMUL DE ZĂPADĂ	8
Vitalie Filip	GHICITORI	10
Ion Gheorghită	GHICI	10
Ion Bolduma	VÂNTUL	11
Tincuța Horonceanu Bernevic	FLORI DE GHEAȚĂ	11
Petru Cărare	VINE IARNA	12
Petru Cărare	LAS-SĂ VIE!	12
Petru Cărare	NINGE	12

VINO, VINO, MOŞ CRĂCIUN!

Petru Cărare	LUI MOŞ CRĂCIUN	13
Iulian Filip	MOŞUL CU DARURI	13
Dumitru Matcovschi	MOŞ CRĂCIUN	14
Claudia Partole	ÎNGER, ÎNGERAȘUL MEU...	14
Arcadie Suceveanu	CRĂCIUNUL	15
Silvia Ursache	SANIA LUI MOŞ CRĂCIUN	15
Silvia Ursache	ÎNTÂMPLARE DE CRĂCIUN	16
Silvia Ursache	GHICI CINE-I?	16
Silvia Ursache	GHICI CE-I?	16
Silvia Ursache	ȘI LA ANUL SĂ MAI VII!	17
Silvia Ursache	MOŞ CRĂCIUN, EU VREAU CADOU	17

Lidia Hlib

	UN CADOU PENTRU MOŞ CRĂCIUN	18
Iuliu Cârchelean	MOŞ CRĂCIUN	22
Mihail Vârțanu	MOŞ CRĂCIUN	22
Tincuța Horonceanu Bernevic	DARUL LUI MOŞ CRĂCIUN	23
Tincuța Horonceanu Bernevic	SPIRIDUȘUL	23
Elena Farago	SCRISOARE LUI MOŞ CRĂCIUN	24
Otilia Cazimir	UTE, VINE MOŞ CRĂCIUN	24
Tincuța Horonceanu Bernevic	ÎN ÎMPĂRĂȚIA LUI MOŞ CRĂCIUN	25

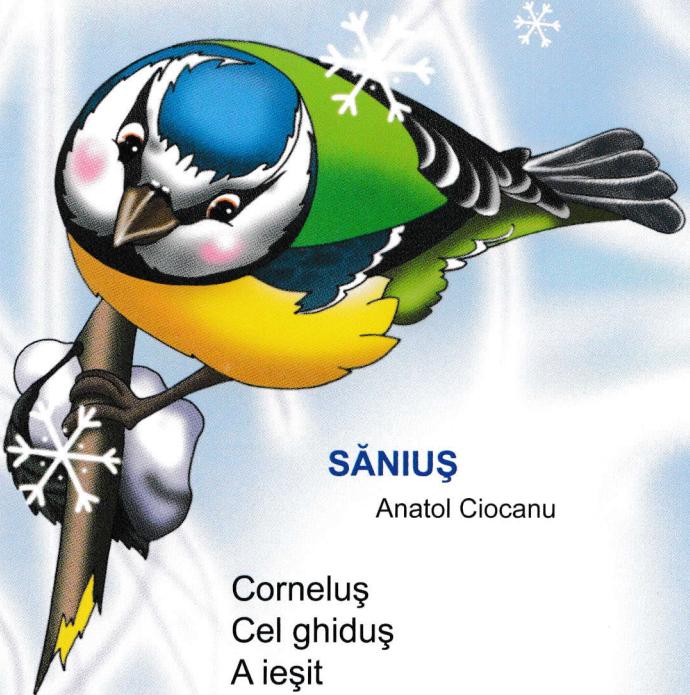
O, BRAD FRUMOS

Ion Gheorghită	BRAD DE MUNTE	29
Ion Gheorghită	BRADUL DE CRĂCIUN	29
Vitalie Filip	GHICI CE-I?	29
Silvia Ursache	GHICI CE-I?	30
Lidia Hlib	BRĂDUȚUL	30
Ion Hadârcă	MULTUMIRE BRADULUI	31
Iulian Filip	PAZNICUL	32
Emilian Bucov	POMUL NOU	32
Nicolae Nasta	BRĂDUȚUL	33
Tincuța Horonceanu Bernevic	BRADUL DE CRĂCIUN	33
Leo Butnaru	LA DESFRUNZIREA BRĂDUȚILOR	34
Bogdan Petriceicu Hasdeu	BRADUL	36

ÎN PRAG DE SĂRBĂTORI

	IA SCULATI, BOIERI, SCULATI	37
	IATĂ VIN COLINDĂTORII	37
	NOURAȘCU FLORI	38
Ada Zaporojanu	DESCHIDEȚI PORTIȚELE	39
Titus Știrbu	CU URATUL	40
Ion Anton	PLUGUȘORUL	41
Dumitru Matcovschi	NOROC DE BUHAI!	42
	ANUL NOU, COPIII	47

Topăia un pitigoi
 Lângă geam,
 Lângă geam,
 Eu – în casă, și-amândoi
 Topăiam,
 Topăiam.
 El îmi zice: — Măi pitic,
 Casa mea
 E de nea
 Și eu țopăi că mi-i frig,
 Iarna-i grea,
 Foarte grea...
 Eu îi dau fărâme moi
 Luminat
 La chip:
 – Poftă bună, pitigoi!
 – Cip-cirip!
 – Cip-cirip!

SĂNIUŞ

Anatol Ciocanu

Corneluș
 Cel ghiduș
 A ieșit
 La săniuș –
 Ce mai deal,
 Ce mai ghețuș –
 Stai că-l încercăm
 Acuș!
 Și cu săniuța-n jos
 A zburat vijelios!
 Toate-s bune,
 Una-i rea:
 Săniuța nu prea vrea
 Să se urce singurea
 Înapoi, că dealu-i mare
 Și-i cu blană de ninsoare...
 Ce ne facem,
 Ce ne facem?
 Dealul ăsta să-l prefacem?
 Hai pe altul, că-i mai mic,
 Să ne odihnim un pic!

Vine,
Vine,
Vine iarna,
Vine de departe, hăt,
Cu căciuli de promoroacă
și cojoace de omăt.
Vine gerul
Care pune
Flori de gheață la ferești...
Iar mămica iar ne-a spune,
Adormindu-ne,
Povești.

CINE BATE?

Valentin Roșca

– Cioc-cioc!
– Cine bate?
– Cioc-cioc!
Eu sunt, frate!
– Cum te cheamă?
– Pițigoi!
– Și ce cauți pe la noi?
– Piț-piț-piț!
Afară-i ger...
Două-trei semințe cer...
– Stai un pic,
Stai un pic!
Tare ești plăpând și mic!
Na-ți semințe,
Na-ți și pâine,
Pentru azi și pentru mâine,
Pentru azi și pentru-n an,
Dar să-mi crești cât un vultan!

CÂNTECUL ZĂPEZII

Ion Anton

Din cosița iernii
Cântec dalb se cerne
Și pe negrul țărnii
Gingaș se aşterne.
Pe-acest cântec moale
Săniuța fuge
De la deal la vale –
Vântul nu ne-ajunge!
Dar de mi-l ochește
Soarele întruna,
Cântul se topește
Pentru totdeauna.

NINGE

Liviu Deleanu

Ninge... ninge... ninge...
Și din nori se-ntoarnă,
Fulguind pe drumuri,
Zvăpăiaata iarnă.

Casele întinse –
Ca un șir de salbe –
Poartă toate cușme
Și cojoace albe.

Fumul din hogeauguri
Urcă-n sus alene,
Iar pe prispe, noaptea,
Se aştern troiene.

Și de-a lungul noptii,
Pân-spre dimineață,
Înfloresc pe greamuri
Stânjenei de gheată.

Pomii-s în ogradă,
Plini de promoroacă.
Hai, copii, afară
Să ieșim la joacă!

Tocmai intrase cu săniuța în curte când, afară, începuse iarăși să ningă. Tudorel își scutură ghetușele de zăpadă și se strecură abătut în casă. Era Ajunul Crăciunului. În hol, un brad verde răspândea miros de cetină. În fiecare an, Moș Crăciun venea să-l împodobească.

Dar băiețelul aflase astăzi un secret. Și era foarte trist. Anul acesta Moș Crăciun nu va veni! Aproape că-i dădeau lacrimile de supărare. Vorbise cu copiii mai mari la săniuș și auzise că moșul este foarte bolnav.

Câte speranțe își făcuse Tudorel așteptând cadourile din sac. Îi trimisese moșului și o scrisoare în care îi povestea ce copil bun și ascultător fusese tot anul. Îi scria că-și dorește o mașinuță cu telecomandă sau un joc de construcții, cum avea vecinul său, Răducu.

– Dar n-o să vină Moșul, vorbea el singur, ascultând la fereastră glasurile de copii care colindau despre Nașterea Domnului, atât de frumos.

Respo
Băiatul își lipi fața de fereastra rece. Ce-ar putea el să facă? Își luă ghetuțele și păși prin zăpadă. Afară ninsoarea se întețise! Glasurile de colindători se luau la întrecere cu șuierul vântului. Deodată, i se păru că cineva îl strigă pe nume:

- Nu mai sta supărat, piticule!
- Cine m-a strigat? întrebă mirat Tudorel.
- Noi, fulgii de zăpadă! se auziră glasuri ca de clopoței.
- Ce știți voi? spuse supărat băiețelul, prinzând un fulg albastru în palmă. Cu o voce peltică acesta îi vorbi:

– Te putem ajuta să-l găsești pe Moș Crăciun. Noi venim din Împărăția Albă și știm că este tare bolnav și n-are pe nimeni alături. Dacă ai vrea tu să ne-nsoțești...

Tudorel nu mai stătu pe gânduri. Își luă hăinuțele groase și ieși iute afară. Fulgii roiau în jurul lui, formând un covor fermecat. Crivățul își umflă obrajii și suflă cu putere, aşa încât băiețelul pluti pe covorul strălucitor până la capătul lumii, unde se întindea Împărăția lui Moș Crăciun.

În zare văzu o luminiță ca de opaiț. Ciocăni la ușă și se strecură timid în casa moșului. Era foarte frig înăuntru. Într-un pat, acoperit cu o cergă de lână roșie, stătea Moș Crăciun. Părea trist și neajutorat.

Lumina slabă arăta un Moș Crăciun abătut.

- Te aşteptam! îi spuse el stins, tușind obosit.
- De unde știai c-am să vin? întrebă Tudorel.
- Eu știu ce este în sufletul copiilor! Spune-mi, tu de ce-ai venit?

Moș Crăciun mai avu puterea să zâmbească, privind la băiețelul din fața lui.

- Aș vrea să-ți fiu de ajutor!

Și zicând acestea, băiețelul nu stătu în loc. Aprinse focul în sobă, puse ceainicul la fieră și îi dădu moșului o cană cu ceai fierbinte. Câteva mere coapte răspândiră o aromă plăcută în toată casa, apoi Tudorel îi puse fularul și mănușile sale, care abia îi intrau moșului într-un deget, aşa încât, în scurt timp, Moș Crăciun se simți mult mai bine. Pe urmă, băiețelul îi făcu provizii de lemne. Focul trosnea în vatră dând o căldură îmbietoare. Casa parcă era alta: mai luminoasă, mai primitoare! Moș Crăciun întinerise și era vesel aşa cum îl știau toți copiii, din poveștile spuse la gura sobei.